

МІНІСТЕРСТВО НАУКИ І ОСВІТИ УКРАЇНИ

ГО «МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ОСВІТИ І НАУКИ»

ГО «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови**

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра української та іноземної лінгвістики

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»

Факультет іноземної філології

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства

Матеріали V Міжнародної
науково-практичної конференції

Рівне
2020

ББК 81.0

С91

УДК 81

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету;

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, декан факультету романо-германських мов (Національний університет «Острозька академія»);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет), старший судовий експерт ЛНДІСЕ;

Мартинюк Алла Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики (Луцький національний технічний університет)

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, 16 – 18 березня 2020 року, Рівне. – 329, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 2 від 27.02.2020 р.).

До збірника увійшли матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми германського та романського мовознавства», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Бойко В., Воробйова І. А.	7
Вербалізація концепту «home» у романі Дж.Роулінг «Harry Potter and the Philosopher’s Stone»	
Лавринюк І. М.	13
Міжкультурна комунікація та врахування когнітивних особливостей	
Левчук П., Рошко Р.	18
Багатомовні корпуси слов’янських та балтійських мов Clarin-PL	
Потанчук С. С.	27
Критерії вибору слів-концептів у сучасному мовознавстві	
Примачок Л. Л.	30
Змістові характеристики суб’єктності фахівця з фізичної реабілітації	

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Бєлова С. А.	34
Оптимізація освітнього простору як важливий чинник виховання і розвитку дитини у практиці бременських шкіл 20-х рр. ХХ ст.	
Вовчук Н.І.	44
Застаріла лексика в історичному романі В.Пікуля «Фаворит»	
Д’яченко Д., Воробйова І. А.	49
Лексико-стилістичні засоби вираження іронії у серіалі Марка Геттіса та Стівена Моффата «Шерлок»	
Зубілевич М. І., Фінчук Г.В.	57
Gender identification of the news text	
Калініченко М. М.	62
Літературна критика Едгара Аллана По в дискурсі популярної літератури США 1800-х років	
Колесник С., Воробйова Л. М.	72
Художній світ роману Айн Ренд «Джерело»	
Михальчук Н.О., Чала Ю.М.	79
The Term “Absurd” and Commedia Dell’arte Manifesto	
Михальчук Н.О., Яцюрик А. О.	94
Психолінгвістичні механізми квазівзаємодії з творами мистецтва	

Поліщук Д., Воробйова І. А.	109
Особливості існування термінології архітектури в художньому тексті (на прикладі оповідань А.К.Дойля про Шерлока Холмса)	
Попович Р. Г., Тимощук І. О.	114
Вторинна номінація в термінології: функціональний аспект	
Самборська І.М.	118
Психолінгвистические методики в изучении восприятия значения языкового знака	
Титечко О., Воробйова І. А.	124
Скорочення у сучасній англійській мові, їхні класифікації та особливості існування у сучасному мовленні	
Юхимець Д., Воробйова І. А.	128
До питання про особливості психологічної термінології	

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Антончук І. Є., Кіндрат Н. П.	132
Використання інтерактивних технологій з метою розвитку критичного мислення здобувачів освіти на уроках англійської мови	
Афанас'єва Л. В., Смирнова М. Л.	142
The Features of a Professionally – Oriented Teaching English Language to Technical Specialties Students of Higher Educational Establishments	
Білоус Т. М.	152
Development of Intercultural Communicative Competence in the University English Language Classroom	
Бойко Н. Г., Конопльова Ю. О.	154
Автентичний контекст навчання як запорука активного залучення старшокласників до навчального процесу	
Бородчук Л. С.	159
Професійна майстерність вчителя англійської мови як важлива складова розвитку сучасної школи	
Войтенко І. Г.	163
Використання відеоматеріалів на заняттях з англійської мови у дошкільному закладі	
Голуб Т. Й.	166
Використання нових інформаційних технологій в процесі навчання	

Івашкевич Е. З., Набочук О. Ю.	171
Розвиток здібностей соціального інтелекту вчителів сучасної середньої загальноосвітньої школи	
Лаворик Т. А.	185
Погляд на громадянську освіту очима сучасного вчителя іноземних мов	
Лукашук О. П.	189
Інноваційні технології як засіб для розвитку пізнавальних інтересів учнів	
Лящук Г. П.	193
Ігрові моменти на уроках англійської мови	
Мосіна Ю. С.	196
What infographics is and how it can help while learning	
Мороз М. С.	200
Rôle de l'enseignant. Les pédagogies actives et les pédagogies de la transmission dans enseignement/apprentissage du français	
Мороз Н. М.	205
Емоційний компонент процесу навчання іноземної мови	
Музичук Д.	209
Характеристики вчителя фасилітатора	
Погуляєва М. С.	216
Атестація педагогічних працівників як складова їх професійної компетентності	
Сембай Н. Б.	219
Introduction of information and communication technologies and Internet resources into the educational process as one of the means of developing the creative potential of the individual in terms of competency education	
Смирнова М. Л., Афанас'єва Л. В.	227
Die Bildung der interkulturellen Kompetenz im Fremdsprachenunterricht	
Філіпчук О. Г.	239
Розвиток творчої особистості засобами англійської мови в умовах трансформації української освіти	
Шевчук О. Ю.	248
Формувальне та підсумкове оцінювання учнів 2-х класів НУШ на уроках англійської мови (з досвіду роботи)	

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Афанас'єва Л. В., Смирнова М. Л.	253
Die Persönlichkeitsbildung des zukünftigen Fachmannes mittels einer Fremdsprache	

<i>Івашкевич Е.Е., Антюхова Н. І.</i>	265
Психологічні механізми перекладацької діяльності	
<i>Ковальчук О.М.</i>	286
Принципи підготовки здобувачів вищої освіти до інноваційної професійної діяльності	
<i>Ковалюк В. В.</i>	294
Оптимізація підготовки студентів ВНЗ до ведення наукової дискусії іноземною мовою	
<i>Ніколайчук Г.І., Ногачевська І.О.</i>	297
Формування міжкультурної комунікативної компетентності студентів у процесі професійної підготовки	
<i>Пархоменко О. Т.</i>	301
Використання Інтернет-технологій при вивченні англійської мови у вищому технічному закладі освіти	
<i>Семенюк Я. О.</i>	305
Мобільний телефон як навчальний засіб на заняттях з іноземних мов	
<i>Хупавцева Н. О.</i>	308
Psycho-Linguistic Characteristics of Facilitative Interaction	
<i>Шевчук А. В.</i>	323
Лексикографічна компетенція як невід’ємний складник професійної компетентності	
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ	326

6. The Complete Tales and Poems of Edgar Allan Poe : with selections from his critical writings / [Arthur Hobson Quinn, Edward Hayes O'Neill]. — New York : Barnes & Noble, 1992. — 1092 p.
7. The Letters of Edgar Allan Poe / [ed. John Ward Ostrom], vol. II. — New York : Gordian Press, 1976. — 359 p.
8. The Selected Letters of Ralph Waldo Emerson [ed. by Joel Myerson]. New York : Columbia University Press, 1997. — 469 p.

*Стефанія Колесник,
Л.М. Воробйова
(м.Рівне)*

ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙН РЕНД «ДЖЕРЕЛО»

Айн Ренд – американська культова письменниця, сценаристка, авторка романів, п'єс, наукових есе. Вона відома передусім своєю філософською теорією «об'єктивізму», яка оцінюється досить неоднозначно. За її художніми творами знято кілька кінострічок. Критики зазначають, що її романи «мають магічний вплив на мільйони шанувальників. І хоча за життя вона не прочитала жодної позитивної рецензії на свою роботу, зараз все більше зростає саме академічний інтерес до її праці» [4, с. 69]. Проте в цілому літературна творчість Айн Ренд залишається малодослідженою. До того ж, варто зазначити, що дослідників, критиків більше цікавить філософський контекст творчості Айн Ренд [1; 4; 5; 9; 10].

Роман «Джерело» («The Fountainhead»), який ми обрали для дослідження, вважається одним із найвідоміших творів американської літератури. Над ним Айн Ренд працювала сім років (1935 – 1942). У 1943 році роман про архітектора-індивідуаліста на ім'я Говард Рорк був опублікований видавництвом «Bobbs – Merrill company», хоча перед цим Айн Ренд відмовили дванадцять видавництв. Спершу негативно сприйнятий критиками, через два роки роман став світовим бестселером.

Особливість художнього світу роману “Джерело”, на нашу думку, полягає в сконцентрованості на архітектурі. Кожен персонаж якимось чином пов’язаний із цією сферою діяльності. У творі репрезентовано велику кількість архітектурних споруд. Архітектурні локуси є місцем для розгортання конфліктів роману (міжособистісних, професійних, соціально-етнічних), виявлення характерів героїв. Саме в такому аспекті роман «Джерело» залишається майже не дослідженим.

Отже, метою нашої наукової розвідки є виявлення ознак художнього світу роману Айн Ренд «Джерело» через характеристики його особистісного, текстуального і культурного контекстів.

У наукових джерелах художній світ визначається як «створена уявою письменника і втілена в тексті твору образна картина, яка складається з подій, постатей, їх висловлювань і виражених ними духовних феноменів (уявлень, думок, переживань тощо)» [6, с. 730]; як «універсальна, гармонійна, завершена у своїй побудові віртуальна літературна образна система із власними законами, логікою, символами, духовно-естетичними ідеалами, що є своєрідним освоєнням світу через сприйняття письменника» [7, с. 114].

Своєрідність художнього світу твору визначається, найперше, особистістю митця, особливостями його світобачення, світосприйняття, що у тексті виявляється «як художнє мислення, філософська концепція життя, світу та її художнє освоєння» [7, с. 114]. У літературному творі це отримує вираження у проблематиці, ідейному змістові, образах. Важливими параметрами художнього світу літературного твору виступають хронотоп як взаємозв’язок часових і просторових характеристик у ньому та «особливості візуалізації» [2, с. 9], що реалізується в його речовому світі, у пейзажах, інтер’єрах, портретах персонажів. Художньо-генеруючу функцію у творі виконують зображені у ньому предмети, які Г. Клочек пропонує називати «художніми предметами»: «тими видимими матеріальними речами, що відібрані письменником із навколишньої дійсності й залучені у «другу реальність», тобто у внутрішній світ літературного твору» [2, с. 10].

В. Пахаренко узагальнює характеристики поняття «художній світ» і розглядає їх стосовно літературного твору у трьох контекстах: особистісному (факти життя письменника, його світоглядні переконання, система цінностей, соціальні характеристики; особистість автора доповнює, поглиблює розуміння естетичних і духовних відкриттів твору); текстуальному (час і простір, візуальність, предметність, психологізм, проблематика, характеротворення тощо) та культурному (співвідношення художнього тексту, конкретної історичної епохи та світової культури загалом; духовні надбання епохи) [7].

Отже, з'ясуємо, які з названих вище характеристик художнього світу притаманні творіві Айн Ренд.

Роман «Джерело» є відображенням світогляду Айн Ренд, її власної філософської системи – «філософії об'єктивізму», або теорії раціонального егоїзму. Відомо, що письменниця присвятила цей твір своєму чоловікові Френку О'Коннору та архітектурі. Саме архітектура дозволила їй проілюструвати власні погляди: віру в те, що особистість має вищу цінність, послуговуючись «джерелом» творчої енергії, і що егоїзм талановитої людини, а саме раціональний егоїзм, є запорукою прогресу.

Айн Ренд висвітлила свою філософську позицію за допомогою конфліктної лінії між персонажами, основною сферою діяльності яких є архітектура. Це дві основні групи, які взаємодіють і водночас відрізняються за сукупністю чітких ознак. Представників однієї групи можна назвати «паразитами», а інших – творцями. У романі про це читаємо: «Творець хоче підкорити природу. Паразит прагне підкорити людей. Паразит позичає. Творець самостійно протистоїть природі. Паразит ховається за посередниками» [8, с.736]; «Протягом усієї історії два антагоністи протистояли одне одному: творець і паразит. Коли перший творець винайшов колесо, перший паразит винайшов альтруїзм» [8, с.739]. В оригіналі роману можна зустріти такі характеристики людей: «first-handers» і «second-handers», але в українському перекладі є лише один відповідник – «вторинні люди», авторка використовує й вираз «вторинне життя»: «Паразит живе вторинним життям» [8, с.736].

«Первинними» людьми Айн Ренд називає тих, хто є творцями, хто вільний від громадського осуду чи схвалення. Загалом, це люди, які привертають увагу своєю справжністю, не турбуючись про думку інших. Так, Говард Рорк як творець наголошує: «Я не народився для вторинного життя» [8, с.719]. Американський журналіст Гері Вайс, який загалом дуже критично сприймає творчість Айн Ренд, щодо цього конфлікту досить різко зазначив, що в її романах «світ здорових, молодих героїв протиставлено світу мерзенних негідників» [1, с.44]. Без сумніву, найбільшими антагоністами у цьому плані виступають Пітер Кітінг і Говард Рорк, адже вони – центральні персонажі, головний конфлікт відбувається саме між ними як архітекторами.

Пітер Кітінг – однокурсник Рорка в архітектурному коледжі Стентон, честолюбний та марнославний архітектор: «Він не хотів бути великим, він хотів, щоб інші вважали його таким» [8, с.49]. Все життя Пітер користувався знаннями, можливостями та впливом інших людей. Так, він паразитує, зокрема, на архітектурному таланті Говарда Рорка, який виправляє, а інколи й повністю змінює його ескізи. Коли Кітінг стає повноправним власником архітектурного бюро, до нього приходить усвідомлення, що він ніколи нічого не створив сам. Всі його кращі будівлі були спроектовані Рорком або скопійовані з інших визначних споруд.

Говард Рорк – головний герой роману, талановитий архітектор-індивідуаліст, переконаний у тому, що будь-який справжній творець є егоїстом в абсолютному сенсі, що той, хто може дати світу щось нове, не повинен підлаштовуватися до забаганок інших людей, а має творити лише для того, щоб творити, поєднуючи прекрасне з корисним. Попри всі життєві негаразди, проблеми, скруту, безвихідь, він залишається творцем. У фінальних сценах роману Говард Рорк чітко виголошує: «Творець створює. Паразит позичає. Творець самотійно протистоїть природі. Паразит ховається за посередниками» [8, с. 736].

Ось як він сам пояснює свої творчі принципи: «Більшість людей будують так, як живуть – для них це рутинна справа і безглузда забаганка. І мало хто

усвідомлює, що будинок – це великий символ. Ми живемо в нашому «я», й існування – це спроба надати цьому внутрішньому життю фізичної реальності, висловити її жестами і формами. Для людини, яка це розуміє, її будинок – це вияв життя» [8, с.559].

Айн Ренд створила свій образ ідеального чоловіка: він принциповий, незалежний, працьовитий, переконаний у своїх словах і діях. Прототипом образу Говарда Рорка став відомий американський архітектор-новатор 20-30 років 19 ст. Френк Ллойд Райт, будівлі якого від традиційних відрізнялися і стилем, і формою. Критики вважають, що Айн Ренд поєднала ідеалізований образ Рорка та реальний образ Райта [5, с.149]. Але прототип, як відомо, це не копія, а лише джерело художнього образу. Дослідниця Г. Костенко стосовно цього зазначає: «Саме творчість, кар'єрне зростання та інноваційні ідеї зближують реального Райта та вигаданого Рорка, особливо коли вони змушені боротися за свій професійний успіх, проти усталених поглядів на архітектуру як копіювання минулих шедеврів» [5, с. 149]. Архітектурні споруди Райта характеризувалися гармонійністю з природою, чіткістю ліній та загальною невідповідністю архітектурним стандартам того часу. Те ж саме можна сказати й про будівлі, спроектовані Рорком: «Здавалося, що вони виростили із землі, покликані до життя якоюсь силою, абсолютною і незаперечно правильною...Жодна лінія не видавалася зайвою, жодної площини не бракувало» [8, с. 13].

Таким чином, важливою ознакою художнього світу роману «Джерело» є особистісний контекст Айн Ренд, її філософська позиція щодо егоїзму (раціонального егоїзму), виражена через систему персонажів, а передусім через образ архітектора-новатора Говарда Рорка. Виступаючи на суді, Рорк, по суті, висловлює позицію авторки роману: «В абсолютному сенсі егоїст – це не людина, яка жертвує іншими. Це людина, яка стоїть вище від необхідності використовувати інших у будь-який спосіб. Вони не потрібні їй для життя...Егоїст не існує для інших людей – і не просить, щоб інші існували для

нього. Це єдина можлива форма братерства і взаємної поваги між людьми» [8, с. 738].

Культурний контекст роману «Джерело» створений завдяки широкому і водночас конкретному образу Америки, який подано через образи людей, їхні конфлікти, через архітектуру. Слушною є думка Г. Костенко з цього приводу: «Письменниця пропонує дуже ретельний огляд життя американського міста, типових занять американців – бізнесмен, журналіст, будівельник хмарочосів» [5, с. 148].

Ідейно та сюжетно значущою характеристикою художнього світу роману «Джерело» виступають, якщо скористатися термінологією Г. Клочка, «особливості візуалізації» у творі [2]. На нашу думку, це один із найважливіших показників специфіки роману, адже у творі йдеться про діяльність архітекторів, процес спорудження будівель, подається опис архітектурних споруд. Варто додати, що у романі «Джерело» мають місце висловлювання самої письменниці та персонажів про архітектуру як вид мистецтва, про архітектурні стилі, наприклад про готику, про відмінність між традиційною та сучасною, модерною архітектурою, про архітектурні принципи та ін.

Архітектурна предметність у романі поєднується з хронотопом, зокрема з художнім простором. У творі спостерігається взаємодія трьох типів художнього простору (за концепцією Н. Копистянської) – зовнішнього (топос міста, це - Нью-Йорк, Коннетикут, Стентон та ін.), локального (локуси) та внутрішнього (простір персонажу – внутрішній світ героя, його психологія, емоції, почуття).

Проведений текстуальний аналіз роману переконливо засвідчив, що найбільш показовим локусом у межах топосу міста (міст) постають архітектурні споруди, будинки, тобто архітектурні локуси. Саме вони є центром сюжетного розгортання, дій героїв, розвитку конфліктів (міжособистісних, професійних, соціально-етичних), виявлення характерів у творі. Особливістю презентації архітектурних локусів є те, що кожна архітектурна споруда співвідноситься з її проектувальником, відображає його світобачення, життєві

та професійні принципи. На цій підставі ми характеризуємо архітектурний локус у романі Айн Ренд як предметний простір архітектурних будівель в єдності з відображенням психології героїв, відтворенням життєвих конфліктів. Він виступає у романі як засіб композиційної побудови, вираження конфліктів, як чинник сюжетного розгортання. Крім того, виконує, на наш погляд, і специфічні функції, а саме: характерологічну та емоційно-естетичну.

Таким чином, своєрідність художнього світу роману «Джерело» виявляється, на нашу думку, не лише в особистісному та культурному контексті його авторки, але й також на рівні текстуального контексту (система персонажів, хронотоп, художня предметність і под.), а особливо у функціях архітектурних локусів. Саме в такому аспекті роман Айн Ренд потребує подальших досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вайс Г. Вселенная Айн Ренд. Тайная борьба за душу Америки: пер. с англ. Е. Королевой. Санкт-Петербург: Лениздат, Команда А, 2014. 448 с.
2. Клочек Д. «Художній світ» як категоріальне поняття. *Слово і Час*. 2007. № 9. С. 3 – 14.
3. Копистянська Н. Аспекти функціонування простору, просторової деталі в художньому творі. *Молода нація: Альманах* / Гол. ред. О. Проценко. Київ: Смолоскип. 1997. Вип. 5. С. 172-178.
4. Коробко М.І. Феномен Айн Ренд у сучасній соціально-етичній проблематиці. *Грані. Філософія*. 2014. № 4 (108). С. 65-70.
5. Костенко Г.М. Культурний контекст роману Айн Ренд «Джерело». *Від бароко до постмодернізму: зб. наук. праць*. Дніпропетровськ: Ліра, 2016. Випуск XX. С. 147-152.
6. Літературознавчий словник-довідник / Р.Т.Гром'як, Ю.І. Ковалів та ін. К.: ВЦ «Академія», 1997. 752 с.
7. Пахаренко В.І., Малигіна Л.М. Художній світ письменника: особистісний, текстуальний та культурний контексти. *Science and Education a New Dimension: Philology*, I (3), Issue: 13, 2013. С. 113-117.

8. Ренд А. Джерело: пер. із англ. Олени Замойської. Київ: Наш формат, 2017. 752 с.

9. Ayn Rand Institute. URL : <https://www.aynrand.org>

10. Ayn Rand: Why is she so popular. URL: <https://www.bbc.com/news/magazine-19280545>.

*Н. О. Михальчук,
(м.Рівне)
Ю. М. Чала
(м.Харків)*

THE TERM “ABSURD” AND COMMEDIA DELL’ARTE MANIFESTO

Introduction. The term “absurd” comes from the Latin “absurdus” and means “non-significance”, “nonsense”. The absurdity, on the one hand, is connected with the “skepticism” of Socrates (“I know that I do not know anything” or “I know that I know nothing”), and on the other hand it has a deal with the irony of Socrates (“You’ve not to isolate nothing finished, done, forever being and unchanged”). Even in ancient art, receptions of the absurd were used to understand the unknown things and actions (Esslin, 1987). In particular, in the ancient performance-pantomime the clown appears as *moros* or *stupidus*, and his absurd behavior appears as a result of his inability to understand the simplest logical connections. Such grotesque characters also appear in a pantomime for ill-conceived realistic agreement, but, as a matter of fact, these plays were often half improvised, allowing characters to adjust their behavior, their own rhetorical performances in order to achieve a complete understanding from the public.

This trend in the traditional theater has survived throughout the Middle Ages (when educated people rewrote the comedies of Plautus) wandering ioculatores and clowns that were directly descendants of the characters of the Roman pantomime. Their clowns and spoils were often explored in comic characters such as the Devil and personified flaws in French and English plays, in numerous French farsias of medieval literature, also in German facsimile parties.